Dosarul nr. 2-10577/2025
2-25071847-12-2-22052025

H O T Ă R Â R E
În Numele Legii

23 decembrie 2025 **municipiul Chișinău**

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Victor Sandu,

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acţiuni ”Termoelectrica” împotriva lui Negru Andrei, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 din mun. Chişinău privind încasarea datoriei și a taxei de stat,-

a constatat:

La data de 14 mai 2025,, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva cetățeanului Negru Andrei, solicitând încasarea din contul acestuia a sumei de 11199,61 lei cu titlu de datorie pentru consumul de energie termică și apă caldă în perioada august 2024 - februarie 2025 (inclusiv), pentru apartamentul nr. 13 din bd. Decebal, 64, mun. Chișinău, precum și cheltuielile de judecată reprezentând taxa de stat în mărime de 497,95 lei și taxa de timbru de 200 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat faptul că, în temeiul art. 40 alin. (2) din Legea nr. 92 din 29.05.2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, pct. 45 din Regulamentul privind furnizarea energiei termice, aprobat prin hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 23/2017 din 26.01.2017 și art. 49 din Legea nr. 187/14.07.2022 cu privire la condominiu, furnizorul de energie termică „Termoelectrica” SA are încheiat contract nr. 546002 din 26.08.2024 de furnizare a energiei termice cu gestionarul fondului locativ - Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 din Chișinău, intermediar de servicii, care este reprezentantul autorizat al consumatorilor din blocurile de locuit cu sisteme colective de alimentare cu energie termică.

Reclamanta a susținut că, potrivit art. 49 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 187/2022 cu privire la condominiu și pct. 10 din Contractul de furnizare a energiei termice, fiecare proprietar și posesor al unităților din condominiu se consideră parte la contract în calitate de consumator, având obligația de a achita integral și în termen facturile emise de furnizor. Conform informației din Registrul bunurilor imobile, Negru Andrei este proprietarul apartamentului nr. 13 din bd. Decebal, 64, mun. Chișinău.

Reclamanta a arătat că, în baza prevederilor legale și ale contractului de furnizare, pârâtul a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare. Conform ultimului ordin de plat din februarie 2025, pârâtul a acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime totală de 156.310,58 lei, iar datoria acumulată în perioada solicitată (01.08.2024 - 28.02.2025) constituie suma de 11.199,61 lei.

Pârâtul Negru Andrei a depus referință la data de 07 iulie 2025, prin care a solicitat respingerea cerințelor invocate de reclamant (f.d.32-35).

În motivarea referinței pârâtul a indicat că din anul 2001, nu s-a folosit de serviciile de încălzire și apă caldă, deoarece apartamentul nr. 13 din str. Decebal 64 este deconectat de la serviciile respective și are instalat sistem autonom de încălzire. În susținerea acestui fapt, invocă proiectul elaborat de Institutul de Proiectări de Stat „IPROCOM" din 2002, coordonat cu toate serviciile competente, inclusiv cu gestionarul fondului locativ ÎMGFL nr. 2.

Astfel, susține pârâtul că obiectul litigiului a fost examinat de 3 ori de către instanțele judecătorești competente, care au pronunțat soluții irevocabile de respingere a argumentelor invocate în privința folosirii și consumării energiei termice și apei calde. Menționează hotărârile judecătorești rămase irevocabile la data de 10.10.2019 și 12.01.2023.

De asemenea pârâtul susține că reclamantul nu a anexat contracte încheiate între el și consumatorul energiei termice și nu a specificat în baza cărui document solicită încasarea datoriei. Menționează că contractul nr. 546002 din 26.08.2024 a fost încheiat între „Termoelectrica" SA și ÎMGFL nr. 2, dar pârâtul nu figurează în acest contract.

Pârâtul menționează tardivitatea acțiunii în temeiul art. 391 Cod civil, care stabilește că termenul general de prescripție extinctivă este de 3 ani, iar reclamantul nu a invocat termenul în care s-a format datoria respectivă și nu a solicitat repunerea în termen.

De asemenea pârâtul contestă suma datoriilor istorice de 145110,97 lei invocate în factura „Info Bon" SRL, susținând că aceasta nu prezintă probă, este întocmită fără semnarea acesteia de către pârât și nu include date concrete privind perioada de timp pentru care s-a calculat suma datoriei.

Studiind probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, în ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, judecătorul, ajunge la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Termoelectrica", reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3), art.121, art.122 alin. (1), art.138 alin.(1) și (4) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate. Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la

existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului. Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Înscrisurile se depun în judecată de către părți și de alți participanți la proces, în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului.

Potrivit art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În acord cu art.9 alin.(1) și alin.(2) lit. a) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 774 Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În acord cu articolul 599 Cod civil, creditorul a cărui creanță este certă, lichidă și exigibilă poate, în numele debitorului său, exercita drepturile și acțiunile acestuia în cazul în care debitorul, în dauna creditorului, refuză sau omite să le exercite. Creditorul nu poate exercita drepturile și acțiunile care sînt exclusiv personale ale debitorului. Creanța trebuie să fie lichidă și exigibilă cel târziu la momentul examinării acțiunii.

Potrivit prevederilor pct. 45 din Regulamentul privind furnizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr. 23/2017 din 26.01.2017, cu modificările operate prin Hotărârea CA ANRE nr. 792 din 22.12.2023, în sectorul rezidențial, reprezentantul autorizat al consumatorilor din blocurile de locuit cu sisteme colective de alimentare cu energie termică este administratorul asociației respective, care încheie un contract de furnizare a energiei termice cu furnizorul.

În speță, instanța constată că „Termoelectrica” SA (f.d.8), în calitate de furnizor, a încheiat contractul nr. 546002 din 26.08.2024 cu ÎMGFL nr. 2 din Chișinău, în calitate de intermediar de servicii și gestionar al fondului locativ (f.d.10-12). Conform art. 49 din Legea nr. 187/2022 cu privire la condominiu, fiecare proprietar al unei unități din condominiu se consideră, prin efectul legii, parte la contractul privind serviciile intermediate, în calitate de consumator de servicii, chiar dacă nu a semnat direct contractul cu furnizorul.

Din materialele dosarului rezultă că pârâtul Negru Andrei este proprietarul apartamentului nr. 13 situat în bd. Decebal, 64, mun. Chișinău, conform informației din Registrul bunurilor imobile (f.d.13).

Prin urmare, acesta are calitatea de consumator final al serviciilor de energie termică și apă caldă, fiind obligat la achitarea contravalorii acestora conform facturilor emise.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul Civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Conform art. 25 alin. (1) din Legea nr. 1402/24.10.2002 a serviciilor publice de gospodărie comunală, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

De asemenea, potrivit pct. 112-115 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin HG nr. 281 din 17.04.2024, plățile pentru serviciile comunale și necomunale se percep de la proprietari/locatarii de unități, în baza facturilor de plată lunare pentru fiecare tip de serviciu, eliberate de asociație/gestionar sau furnizor/prestator/operator de servicii/intermediar la decontări.

Instanța reține că, în conformitate cu art. 49 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 187/2022 cu privire la condominiu, consumatorii de servicii intermediate dintr-o unitate sunt în solidar obligați să plătească furnizorului costul serviciului repartizat unității care le aparține ori pe care o posedă, conform facturilor emise de către furnizor sau alți intermediari contractați de furnizor ori asociație.

Totodată, analizând argumentele pârâtului în apărare, instanța constată că acestea nu sunt întemeiate.

Astfel, invocarea inexistenței consumului de servicii nu poate fi acceptată, atâta timp cât pârâtul nu a făcut dovada deconectării legale de la rețeaua de termoficare. Simplul fapt că ar avea instalat un sistem autonom de încălzire nu exonerează de la plata costurilor aferente energiei termice livrate la nivelul întregului imobil, inclusiv pentru spațiile comune și pentru eventualele pierderi de căldură.

Conform practicii judiciare și a reglementărilor în vigoare, deconectarea individuală de la sistemul centralizat de încălzire trebuie realizată în condițiile legii, cu avizul furnizorului și al autorităților competente, iar simpla instalare a unui sistem alternativ nu produce efecte de drept fără îndeplinirea acestor formalități.

În continuare, argumentul pârâtul aferent excepției autorității lucrului judecat nu este incidentă în speță, deoarece hotărârile judecătorești invocate de pârât (din 10.10.2019 și 12.12.2022) se referă la perioade diferite de cea pentru care se solicită în prezenta cauză încasarea datoriei (august 2024 - februarie 2025).

Or, fiecare perioadă de facturare generează obligații distincte și independente, iar faptul că au existat litigii anterioare nu împiedică formularea de pretenții pentru perioade ulterioare.

Totodată, invocarea argumentului precum lipsei unui contract direct între pârât și reclamantă nu este pertinentă, deoarece, în conformitate cu art. 49 din Legea nr. 187/2022 cu privire la condominiu și cu pct. 45 din Regulamentul ANRE nr. 23/2017, proprietarii de apartamente din condominii sunt considerați părți la contractul de furnizare încheiat între furnizor și administratorul/gestionarul fondului locativ, chiar fără semnarea unui contract individual. Aceasta este o consecință a naturii colective a sistemului de

alimentare cu energie termică și a imposibilității tehnice de a încheia contracte individuale cu fiecare proprietar.

Aferent argumentului excepției de prescripție extinctivă, instanța îl apreciază pe acesta ca fiind unul neîntemeiat, deoarece datoria reclamată este pentru o perioadă recentă (august 2024 - februarie 2025), iar facturile au fost emise lunar, fiecare factură generând un termen de prescripție distinct care curge de la data scadenței.

Prin urmare, pentru perioada reclamată, termenul de prescripție de 3 ani nu a expirat.

În ceea ce privește suma de 11199,61 lei, aceasta rezultă din facturile fiscale emise de partea reclamantă pentru perioada august 2024 - februarie 2025, facturi care au fost comunicate pârâtului și care nu au fost contestate în termenul legal.

Conform art. 105 și 117 din Codul Fiscal, livrarea de energie termică se consideră livrare de marfă, fiind supusă evidenței la comercializare în bază de factură fiscală.

Având în vedere cele expuse, instanța constată că pretențiile reclamantei sunt întemeiate în fapt și în drept, iar pârâtul Negru Andrei, în calitate de proprietar al apartamentului nr. 13 din bd. Decebal, 64, mun. Chișinău, are obligația legală de a achita contravaloarea serviciilor de energie termică și apă caldă prestate, conform facturilor emise de furnizor.

Suma de 11199,61 lei (unsprezece mii unu sute nouăzeci și nouă lei și 61 bani) reprezintă contravaloarea energiei termice consumate în perioada august 2024 - februarie 2025, calculată conform tarifelor aprobate de ANRE și facturate lunar. Această sumă este certă, lichidă și exigibilă, iar pârâtul nu a făcut dovada achitării ei.

Cu referire la cerința reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, este de remarcat că potrivit art.82 din Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.*

Corespunzător art.83 din Codul de procedură civilă statuează că, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

În acest sens, instanța consideră oportun de a relata prevederile art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, care reglementează că *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

Potrivit ordinului de plată nr.7379 din 13 mai 2025 (f.d.3) reclamantul SA „Termoelectrica” a achitat taxa de stat la depunerea acțiunii în sumă de 497,95 lei (patru sute nouăzeci și șapte lei și 95 bani).

În prezenta cauză, reclamantul la depunerea cererii de chemare în judecată a achitat și taxa de timbru în suma de 200 lei (două sute lei) (ordin de plată nr. 7418 din 13

mai 2025, f.d.2) din care considerente această sumă urmează a fi adjudecată din contul pârâtului care a pierdut procesul

Raportând prevederile legale enunțate la pretențiile invocate și având în vedere faptul că după înaintarea acțiunii în instanța de judecată pârâta nu a achitat datoria pretinsă, judecătorul consideră că necesită a fi încasată de la Negru Andrei, a.n. *****, în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată în sumă de 497,95 lei (patru sute nouăzeci și șapte lei și 95 bani) cu titlu de taxă de stat, suma de 200 lei (două sute lei) cu titlu de taxă de timbru.

În conformitate cu prevederile art.art.25 alin.(3), 94, 98, 117-118, 120-121, 130, 276^2-276^4, 238-240, 362 alin.(1) Cod de procedură civilă,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acţiuni ”Termoelectrica” împotriva lui Negru Andrei, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 din mun. Chişinău privind încasarea datoriei și a taxei de stat.

Se încasează în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, IDNO: 1003600026295, cu sediul în mun. Chișinău, str. Tudor Vladimirescu 6, de la Negru Andrei, a.n. *****, suma de 11199,61 lei (unsprezece mii unu sute nouăzeci și nouă lei și 61 bani) cu titlu de datorie, suma de 497,95 lei (patru sute nouăzeci și șapte lei și 95 bani) cu titlu de taxă de stat, suma de 200 lei (două sute lei) cu titlu de taxă de timbru.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător **Victor Sandu**